

DE MARNIXBRUG JULI 17, 2019

Beeldend kunstenaar Louise Hessel: 'Ik vind dat kunst niet anoniem mag zijn, kunst moet dichtbij komen'

Door [Gemma Boormans](#)



Louise Hessel bij haar vorige project: de Spinozatunnel (Fotograaf: Thomas Duiker)

Op een aantal plekken in de stad is haar werk te bewonderen in de openbare ruimte en daar kennen buurtbewoners haar nagenoeg allemaal. Bij de 'tunnelprojecten' vormen verhalen van Utrechters belangrijke input voor beeldend kunstenaar Louise Hessel. Ze is de laatste maanden veelvuldig gesignaleerd bij de Marnixonderdoorgang in Utrecht, in gesprek met 'Jan en alleman' die er woont, wandelt of fietst. Op dit moment wordt deze tunnel namelijk voorbereid op een metamorfose.

Wie een fietstocht maakt door de stad zal het handschrift van Louise Hessel direct herkennen: in de tunnels aan de Wilhelminalaan, de Ridderhoflaan, de Oldenveltlaan en de Spinozatunnel vertellen de wanden met tegeltableaus allemaal een eigen verhaal, het verhaal van de plek... Nu is de onderdoorgang van de Marnixbrug aan de beurt voor een rigoureuze *facelift* van wanden, trappen,

GERELATEERDE BERICHTEN:

Geen gerelateerde berichten gevonden.

RECENTE BERICHTEN:

[Kankerwoord](#)

Door [B.U. Shido](#)

[SaarShot: Rechtlijnig](#)

Door [Saar Rypkema](#)

[Steven Pheifer kan weer leven dankzij de nier van zijn zus](#)

Door [Redactie](#)

[DON'T TOUCH MY BURQA!!](#)

Door [Thirty030](#)

- Advertentie -

leuningen en toeritten. De brug met de onderdoorgangen verbindt de wijken Overvecht met Zuilen en Ondiep met Geuzenwijk. Het verkeert op dit moment in erbarmelijke staat.

“Ik wil me eerst verbinden met de mensen ter plekke voordat ik iets ontwerp”

“De Marnixbrug is mijn vijfde tunnel/onderdoorgangproject in Utrecht en het is geweldig om zo met vormgeving in de stad bezig te zijn. Ik heb grote moeite met anonieme ontwerpen die op elke plek in Nederland passen en die niet specifiek ontworpen zijn voor een bepaalde plek. Ik wil me eerst verbinden met de mensen ter plekke voordat ik iets ontwerp. Daarom breng ik vele uren door in de onderdoorgang en spreek ik bewoners, wandelaars, hondenuitlaters en fietsers aan. Ik bel bij zowel woonboten als bij landhuizen aan. Veel van hen vonden deze omgeving een donkere en onveilige plek. Mensen hebben soms interessante verhalen te vertellen en dan is het de moeite waard om hen thuis te bezoeken. Aan de hand van die verhalen raakte ik gefascineerd door de historie van de verschillende wijken: Wie woonden er vroeger en wie nu en hoe is de omgeving veranderd? Zo is Ondiep altijd een typische volksbuurt geweest waar mensen, die er geboren zijn, ook bleven wonen als zij zelf weer kinderen kregen. Veel bewoners van het eerste uur herinneren zich nog de Hooipoort, een heel hechte gemeenschap, waar gezinnen onder toezicht van gemeentelijke instanties woonden. Nu komen er steeds meer werkende jongeren en studenten. Er is meer individualisme, er wordt minder op elkaar gelet... Vervolgens ben ik op zoek gegaan naar beeldmateriaal in het Utrechts Archief, tijdsbeelden uit de wijken die in het project terugkomen. Van die afbeeldingen heb ik vierkante projecties gemaakt en die op tegels bedrukt.

“Het moet van mij juist dichtbij komen, heel dichtbij”

Na de realisatie van de betegeling van de tunnels uit eerdere projecten kreeg ik veel reacties van buurtbewoners die de afbeeldingen op de tableaux herkenden; hun opa, de bakker, de kruidenier of een typisch fietsje uit die tijd. Zo wil ik het eigene in de omgeving terugbrengen. Zelf sta ik ook als klein meisje in een autootje afgebeeld. Grote infrastructurele werken als het opknappen van tunnels en wijken plegen bijna altijd een aanslag op het eigen historische karakter van een buurt, op het kleine, het persoonlijke. Het moet van mij juist dichtbij komen, heel dichtbij.

In het Marnixproject kon een bewoner me alle ins en outs vertellen over de tijd dat de prostitutie hoogtij vierde aan het Zandpad. De woonboten langs dit pad werden drukbezocht en dat gaf veel overlast. Auto's reden stapvoets langs de hoeren achter de ramen van de woonboten vanaf 'de Roode brug' of parkeerden zo anoniem mogelijk in de wijk Ondiep. Ik neem dat op in mijn ontwerp, de 'knipoog' naar het verleden. Ik heb dat heel subtiel in een rode tegel als een onderbroken randje aan de onderkant van de tunnel bedacht. Heel bewust heb ik de tunnel verder volledig in groentinten ontworpen om weer de link te leggen met natuurlijke omgeving van de Vechtroute.

De omgeving is volledig op de schop gegaan, de woonboten liggen er niet meer en de onderdoorgang mag een vredelievende uitstraling krijgen met de rustgevende invloed van de groene omgeving van de Vecht. Het ontwerp moet de natuur terugbrengen op deze plek. In samenwerking met de Koninklijke Tichelaar in Makkum zijn daarvoor zes natuurlijke kleuren groen ontwikkeld. Ook de meeste van de 79 tableaux, uitgevoerd door Maatwerktegels, komen in een groentint kleur in beeld. Alleen de afbeeldingen van de vogel op de kleine vierkante tegels zijn in natuurgetrouwe kleuren. Zoals de prachtige IJsvogel. De afbeeldingen op de


tableaus vertellen de verhalen uit de wijken aan de Vecht en de omgeving. Door een gemeenschappelijk geheugen terug te brengen in een anonieme ruimte, wordt die ruimte minder anoniem.”


Als je door de onderdoorgangen van Louise Hessel fietst of loopt, dan krijg je het verhaal van verschillende wijken in beeld. Zo fungeert een onderdoorgang weer zoals hij bedoeld is: als toegangspoort tot een wijk met een historie en een gemeenschap van bewoners.

“Ik ben geboren en getogen in Utrecht. Tot mijn 22ste heb ik in de wijk Oog in Al gewoond. Toen ben ik verhuisd naar een studentenhuus in de Abraham Bloemaertstraat in de Vogelenbuurt. Vervolgens naar het Antoniushof, waar in het oude ziekenhuis woningen werden gerealiseerd. Om meer ruimte te hebben als kunstenaar verhuisde ik buiten de stad, naar De Meern. Grappig genoeg is dat na een jaar weer gemeente Utrecht geworden als wijk 10. Dus eigenlijk ben ik altijd Utrechtse gebleven.”

Vanaf 1 september, direct na de bouwvak, wordt de Marnixonderdoorgangen betegeld. In november is het ontwerp gerealiseerd. De tunnelprojecten van Louise Hessel zijn slechts één onderdeel van haar werk als beeldend kunstenaar. Ze maakt vele regionale kunstprojecten en begeleidt de ontwikkeling van jongeren op het gebied beeldende vormgeving in Utrecht en Rotterdam. Haar eigen beeldend werk betreft zowel binnen- als buitenbeelden als installaties op locatie. Grote monumentale lampen van hout van Louises hand zijn o.a. te zien bij 'Arthur en Willemijn' in de Minrebroederstraat op nummer 17. Meer info: www.louisehessel.nl

 Tweet

 Share

 Share

Gemma Boormans

2 reacties

Reageren

Marlies Bartels schreef: [juli 18, 2019 om 12:28 pm](#)

Geweldig verslag van dit interview !
Ik verheug me op de nieuwe onderdoorgang bij de Marnixbrug.

Willemijn van Buiten schreef: [juli 19, 2019 om 12:24 pm](#)

Leuk de gedachte te lezen die achter elk project zit, en deze dan te zien zijn in het werk van deze doorgangen.
Ben ook erg benieuwd naar het nieuwe project. goed bezig Louise ben trots op je .. 🙄

Geef een reactie

Het e-mailadres wordt niet gepubliceerd. Vereiste velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Reactie plaatsen

CATEGORIËN

[Columns](#)
[Cultuur](#)
[Duurzaam](#)
[Geen categorie](#)
[Lifestyle](#)
[Mensen](#)
[Nieuws](#)
[Ondernemen](#)
[Opinie](#)
[Opmerkelijk](#)
[Podcasts](#)
[Uitgaan](#)

RECENTE BERICHTEN

[Kankerwoord](#)
11:26
[SaarShot: Rechtlijnig](#)
11:04
[Steven Pheifer kan weer leven dankzij de nier van zijn zus](#)
20 juli
[DON'T TOUCH MY BURQA!!](#)
20 juli

CONTACT

redactie@denuk.nl
[Colofon](#)
[Schrijf je in voor de nieuwsbrief](#)
[Privacy Policy](#)
[Adverteren](#)

VOLG ONS



DISCLAIMER

© 2018 De Nuk - Alle rechten voorbehouden.